

ว่าด้วยการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน
โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมศิลปากรจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วยการขออนุญาตถ่ายทำ
ภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๕ ของระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วย
การขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“ถ่ายทำภาพยนตร์” หมายความว่า การบันทึกภาพด้วยเครื่องมือเพื่อนำไปฉาย
ด้วยเครื่องทำให้เป็นภาพเคลื่อนไหวได้ และให้หมายรวมถึง การถ่ายทำละครโทรทัศน์ รายการ
โทรทัศน์ภาพยนตร์โฆษณา ภาพยนตร์สารคดี วิทยุทัศน์ ภาพนิ่ง ภาพถ่าย หรือการถ่ายทำลักษณะ
อื่นใดที่คล้ายคลึงกัน แต่ไม่รวมถึง การถ่ายทำภาพยนตร์ที่เป็นการถ่ายทำของนักท่องเที่ยวเพื่อใช้
ดูเป็นการส่วนตัวหรือภายในครอบครัว

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๖/๑ ของระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วยการ
ขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน พ.ศ. ๒๕๕๗

“ข้อ ๑๖/๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อโบราณสถาน ส่วนหนึ่งส่วนใดของ
โบราณสถานหรือทรัพย์สินของทางราชการ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ประเมินค่าเสียหายในเบื้องต้น
ก่อนนำเสนออธิบดีกรมศิลปากรพิจารณา

(๑) ผู้อำนวยการสำนักโบราณคดี ในกรณีความเสียหายเกิดกับโบราณสถานหรือ
เขตของโบราณสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดปริมณฑล

